

9 Ιουλίου Παρακλητικός Κανών εις τους Οσίους και Θεοφόρους Πατέρας ημών Διονύσιον τον Ρήτορα και Μητροφάνην τον Πνευματικόν

Ποίημα Γερασίμου Μοναχού Μικραγιαννανίτου

Δι' εὐχῶν τῶν Ἁγίων Πατέρων ἡμῶν.
Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ ὁ Θεός ἡμῶν ἐλέησον ἡμᾶς.
Ἀμήν.

ἀρχόμεθα ἀναγινώσκοντες τόν PMB' (142) Ψαλμόν.

Κύριε, εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου, ...

Θεός Κύριος, καί ἐπέφανεν ἡμῖν, εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν
ὀνόματι Κυρίου(τετράκις μετα των στοίχων)

.

Ἦχος δ΄. Ὁ ὑψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Τούς μετά πίστεως θερμῆς προσιόντας, ἐν τῷ σεπτῷ ὑμῶν ναῷ
Θεοφόροι, ὧ Διονύσιε παμμάκαρ καί Μητρόφανες, πάσης
ἀπαλλάξατε, δυσμενοῦς ἐπηρείας, χάριν δε βραβεύσατε, καί ὑγείαν
κατ' ἄμφω, καί τῶν πταισμάτων ἄφεσιν ἡμῖν, ταῖς πρὸς Θεόν
ὑμῶν θείαις δεήσεσι.

Δόξα. Ὅμοιον.

Ἐπιστασία ἀοράτῳ Πατέρες, ἐπιφανέντες τάς ἡμῶν ἱκεσίας, ἐν
πατρικῇ χρηστότητι προσδέξασθε· πίστει γάρ προσπίπτομεν, τῇ
σεπτῇ ὑμῶν σκέπη, καί θερμοῖς ἐν δάκρυσιν, ὀλοψύχως βοώμεν· τῆς
συνεχούσης θλίψεως ἡμᾶς, καί πάσης ἄλλης, ἀνάγκης λυτρώσασθε.

Καί νῦν. Θεοτοκίον.

Οὐ σιωπήσομέν ποτέ Θεοτόκε...

Ὁ Ν' (50) Ψαλμός.

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός...

καί ὁ κανών, οὐ ἡ ἀκροστιχίς:
«Σκέπη ἡμῶν ἔστέ Θεοφόροι. Γερασίου».

Ὁδὴ α'. Ἦχος πλ. δ'". Ὑγρὰν διοδοῦσας.

Συνόντες τοῖς ἄνω θείοις χοροῖς, Ὅσιοι Πατέρες, ἐπισκέψασθε
νοερῶς, τὸν ἅγιον τόνδε ὑμῶν χώρον, καὶ πᾶσι δότε τὴν χάριν τὴν
ἐνθεον.

Κακίας ἀπάσης τοῦ δυσμενοῦς, ὑμῶν τῇ πρεσβείᾳ, Διονύσιε ἱερέ,
καὶ θεῖε Μητρόφανες λυτροῦσθε, τοὺς τῷ ἁγίῳ ναῷ ὑμῶν
σπεύδοντας.

Ἐπίφανον Πάτερ ὡς συμπαθῆς, ἡμῖν τοῖς σοῖς τέκνοις, τό σὸν
πρόσωπον τό σεπτόν, ὡς ἂν Διονύσιε πλησθῶμεν, τῆς πατρικῆς σου
χαράς καὶ χρηστότητος.

Θεοτοκίον.

Πηγὴ εὐσπλαγχνίας τῆς θεϊκῆς, Κεχαριτωμένη, Παντευλόγητε
Μαριάμ, εὐσπλάγχνως τὴν δέησιν προσδέχου, τῶν πρὸς τὴν σὴν
ἀφορώντων ἀντίληψιν.

Ὁδὴ γ'. Οὐρανίας ἀψίδος.

Ἡ δυάς ἡ ἁγία, ἡ τῷ φωτὶ λάμπασα, τῆς Ὑπερουσίου Τριάδος,
παθῶν ζοφώσεως, ἡμᾶς λυτρώσασθε, ὦ Διονύσιε πάτερ, καὶ θεῖε
Μητρόφανες, ὑμῶν δεήσεσι.

Ἡ σεπτὴ ὑμῶν χάρις, ἡ ἐκ Θεοῦ Ἅγιοι, οἷα νοητὴ εὐωδία,
ἀρωματίζουσα, εὐφραίνει πάντοτε, καὶ ἁγιάζει καὶ τέρπει, τοὺς ἐν
τῷ ναῷ ὑμῶν, πιστῶς προστρέχοντας.

Μυστικαῖς ἐποπτεῖαις, ὡς ἀληθῶς Ὅσιε, ἐν τῷ ἱερῷ σου τεμένει,
εποπτανόμενος, πληροῖς ἐκάστοτε, τῆς παρά σοι εὐφροσύνης, Πάτερ
Διονύσιε, τοὺς καθορῶντας σε.

Θεοτοκίον.

Ὡς περίδοξος θρόνος, καὶ λογικός Ἀχραντε, τοῦ Παμβασιλέως τῆς
δόξης, καὶ Παντοκράτορος, παθὼν με ἔγειρον, ἀπὸ κοπρίας καὶ
δίδου, σωστικὴν κατάνυξιν, ἐν τῇ καρδίᾳ μου.

Διάσωσον ἡ τῶν Ὁσίων Πατέρων дуάς ἀγία, πάσης βλάβης καί πειρασμῶν τε καί θλίψεων, τοὺς αἰτουμένους τὴν θεϊαν ὑμῶν πρεσβείαν.

Ἐπίβλεψον, ἐν εὐμενείᾳ πανύμνητε Θεοτόκε, ἐπὶ τὴν ἐμὴν χαλεπὴν τοῦ σώματος κάκωσιν, καί ἴασαι, τῆς ψυχῆς μου τό ἄλγος.

Αἴτησις καί τό κάθισμα.

Ἦχος β'. Πρεσβεία θερμή.

Πρεσβεύειν θερμῶς, Θεῷ τῷ Πανοικτίρμονι, διδόναι ἀεὶ, μή παύσησθε μακάριοι, εἰρήνην τε καί ἴασιν, τοὺς τῇ σκέπῃ ὑμῶν καταφεύγοντας, Διονύσιε Ὅσιε, καί Πάτερ Μητρόφανες δεόμεθα.

ᾠδὴ δ'. Εἰσακήκοα Κύριε.

Νεανίαν ὡς ἔπλησας, χάριτος ἀγίας καί κατανύξεως, οὕτω πλήσον Διονύσιε, θείας εὐφροσύνης τάς ψυχὰς ἡμῶν.

Ἐπομβρήσατε ἄνωθεν, ἔλεος καί χάριν ὡς δρόσον ἄϋλον, τοῖς προστρέχουσιν ἐκάστοτε, τῷ ναῷ ὑμῶν Πατέρες Ὅσιοι.

Σωτηρίαν αἰτήσασθε, τὴν κατὰ ψυχὴν καί σῶμα τοῖς σπεύδουσι, Διονύσιε μακάριε, σύν τῷ Μητροφάνει ὑμῖν πάντοτε.

Θεοτοκίον.

Τῇ θερμῇ προστασίᾳ σου, Κεχαριτωμένη στερρῶς ἐλπίζοντες, πάσης βλάβης ἐκλυτρούμεθα, καί ἐπινοιῶν τῶν τοῦ ἀλάστορος.

ᾠδὴ ε'. Φώτισον ἡμᾶς.

Ἔχοντες ὑμᾶς, βοηθοὺς καί ἀντιλήπτορας, μή ἐκπέσωμεν τῆς χάριτος ὑμῶν, Διονύσιε παμμάκαρ καί Μητρόφανες.

Θείας δωρεᾶς, πατρικῇ χειρὶ παράσχετε, τοῖς αἰτοῦσι τὴν ἀντίληψιν ὑμῶν, Διονύσιε θεόφρον καί Μητρόφανες.

Ἐδειξας ποτέ, τὴν σὴν χάριν ἐπιλάμπουσας, τῷ ναῷ σου Διονύσιε ὡς φῶς, δι' ἧς λάμπρυνον ἡμᾶς τοὺς σε γεραίροντας.

Θεοτοκίον.

Ὅρος τοῦ Θεοῦ, ἐμφανές καί Προφητόφθεγκτον, τό σὸν Ὅρος τό ἀπόλεκτον Ἀγνῇ, διαφύλαττε ἐκ πάσης περιστάσεως.

Ὁδὴ ς'. Τὴν δέησιν ἐκχεῶ.

Φανέντες, ἔμπλεοι δόξης ἁγίας, ἐν ὁράματι ὡς φίλοι Κυρίου, τὴν πρὸς ἡμᾶς ὑμῶν εὖνοιαν θεῖαν, ὡς ἀληθῶς ἐδηλώσατε Ὅσιοι, ἧς ἀεὶ δίδοσθε ἡμῖν, τὰς πλουσίας ἐκφάνσεις καὶ χάριτας.

Ὅσμήν μὲν, μυρεψικὴν ἀποπνέει, τῆς ἀσκήσεως ὑμῶν ἡ παλαίστρα, χαράν δέ θεῖαν ἀεὶ πρυτανεύει, τοῖς τῷ Σπηλαίῳ ὑμῶν πίστει σπεύδουσιν· ἀλλ' ὃ Πατέρες θαυμαστοῖ, τὴν αὐτῶν ἡμῖν δότε ἐνέργειαν.

Ῥημάτων σου, τὰς ἁγίας συνθήκας, ὥσπερ κλῆρον πατρικόν κεκτημένοι, πρὸς τὴν σὴν σκέπην ἀεὶ ἀφορῶμεν, ὃ Διονύσιε Ῥῆτορ μακάριε· διό μὴ παύσῃ ὁδηγῶν, ἀσφαλῶς ἡμᾶς Πάτερ πρὸς Κύριον.

Θεοτοκίον.

Ὀλόφωτε, τοῦ Δεσπότης καθέδρα, χρυσοστόλιστε παστάς θείας δόξης, Εὐλογημένη Παρθένε Μαρία, τὴν σκοτισθείσαν ψυχὴν μου τοῖς πάθεσι, καταύγασον τῷ φωτισμῷ, τῆς ἐν σοὶ ἀπορρήτου ἐλλάμψεως.

Διάσωσον ἡ τῶν Ὁσίων Πατέρων δυάς ἁγία, πάσης βλάβης καὶ πειρασμῶν τε καὶ θλίψεων, τοὺς αἰτουμένους τὴν θεῖαν ὑμῶν πρεσβείαν.

Ἀχραντε, ἡ διὰ λόγου τόν Λόγον ἀνερμηνεύτως, ἐπ' ἐσχάτων τῶν ἡμερῶν τεκοῦσα δυσώπησον, ὡς ἔχουσα μητρικὴν παρρησίαν.

Αἵτησις καὶ τό Κοντάκιον.

Ἦχος β'. Τοῖς τῶν αἱμάτων σου.

Ὡς ἄρωγοὶ καὶ θερμοὶ ἀντιλήπτορες, καὶ πρεσβευταὶ πρὸς Χριστόν ἡμῶν μέγιστοι, σοφέ Διονύσιε Ὅσιε, σὺν Μητροφάνει τῷ θείῳ θεράποντι, ἡμῶν πάσῃ ὥρα προΐστασθε.

Προκείμενον.

Καυχῆσονται ὅσοι ἐν δόξῃ, καὶ αγαλλιᾶσονται ἐπὶ τῶν κοιτῶν αὐτῶν.

Στίχ: Ἀσατε τῷ Κυρίῳ ᾄσμα καινόν· ἡ αἶνεσις αὐτοῦ ἐν ἐκκλησίᾳ Ὁσίων.

Εὐαγγέλιον κατὰ Ματθαῖον.

Εἶπεν ὁ Κύριος τοῖς ἑαυτοῦ Μαθηταῖς· Πάντα μοι παρεδόθη ὑπὸ τοῦ Πατρός μου· καὶ οὐδεὶς ἐπιγινώσκει τὸν Υἱὸν εἰμὴ ὁ Πατήρ· οὐδέ τὸν Πατέρα τις ἐπιγινώσκει, εἰμὴ ὁ Υἱός, καὶ ὃ ἐὰν βούληται ὁ Υἱός ἀποκαλύψει. Δεῦτε πρὸς με πάντες οἱ κοπιῶντες καὶ πεφορτισμένοι, καὶ ἐγὼ ἀναπαύσω ὑμᾶς. Ἄρατε τὸν ζυγὸν μου ἐφ' ὑμᾶς, καὶ μάθετε ἀπ' ἐμοῦ, ὅτι πρᾶος εἰμί, καὶ ταπεινὸς τῇ καρδίᾳ, καὶ εὐρήσετε ἀνάπαυσιν ταῖς ψυχαῖς ὑμῶν. Ὁ γὰρ ζυγός μου χρηστός, καὶ τὸ φορτίον μου ἐλαφρόν ἐστί.

Δόξα.

Ταῖς τῶν σῶν Ὁσίων πρεσβείαις, Ἐλεῆμον, ἐξάλειψον τὰ πλήθη τῶν ἐμῶν ἐγκλημάτων

Καὶ νῦν.

Ταῖς τῆς Θεοτόκου πρεσβείαις, Ἐλεῆμον, ἐξάλειψον τὰ πλήθη τῶν ἐμῶν ἐγκλημάτων

Στίχ. Ἐλεῆμον, ἐλέησόν με....

Καὶ τό προσόμοιον.

Ἦχος πλ. β'. Ὅλην ἀποθέμενοι.

Πίστει καταφεύγοντες, πάσῃ ἀνάγκῃ καὶ θλίψει, ἔνδον τοῦ ναοῦ ὑμῶν, Πάτερ Διονύσιε καὶ Μητρόφανες, τῆς ὑμῶν χάριτος, δαψιλῶς τρυφῶμεν, καὶ τὴν λύσιν κομιζόμεθα, ὑμῶν δεήσεσι, τῶν βιοτικῶν περιστάσεων, καὶ χαλεπῶν κακώσεων, καὶ ἐπηρειῶν τῶν τοῦ ὀφεως ὅθεν εκβοώμεν· μὴ παύσητε παρέχειν μυστικῶς, ἐνὶ ἐκάστῳ τὰ πρόσφορα, οἷα συμπαθέστατοι.

Ὠδὴ ζ'. Οἱ ἐκ τῆς Ἰουδαίας.

Ἰδοὺ πίστει τελεία, τῷ ἁγίῳ τεμένει ὑμῶν προσήλθομεν, καὶ ἔλεος καὶ χάριν, καὶ φῶς καὶ σωτηρίαν, ἐξαιτοῦμεν δωρήσασθαι, τοῖς τῇ Εἰκόνι ὑμῶν, προσπίπτουσι Πατέρες.

Γέρας ἄνωθεν θεῖον, καὶ ψυχῶν σωτηρίαν καὶ βίον ἄλυπον, αἰτεῖσθε θεοφόροι, τοῖς πίστει καὶ ἀγάπῃ, θεολήπτῳ δομήσασιν, ἐν τῷ Σπηλαίῳ ὑμῶν, τὸν θεῖον ὑμῶν οἶκον.

Ἐν τῇ σὴ ἐκφανθείσῃ, πολλαχῶς προστασία Πάτερ καυχώμεθα· ἦν δίδου πάσῃ ὥρα, ὡς οἶδας τοῖς σοῖς τέκνοις, Διονύσιε Ὅσιε, καὶ τῶν ποικίλων ἡμᾶς, σκανδάλων ἀεί ρύου.

Θεοτοκίον.

Ῥώμην δίδου μοι Κόρη, τοῦ πατεῖν τοῦ δολίου τά μηχανήματα, καί ἴθυνον τόν νοῦν μου, πρὸς γνῶσιν τε καί κτῆσιν, ἀληθοῦς μεταγνώσεως, ἵνα τῆς ἄνω ζωῆς, μετὰ τό τέλος τύχω.

Ὡδὴ ἡ'. Τόν Βασιλέα.

Ἄνωθεν δότε, ἐν πατρική συμπαθεία, Διονύσιε ὁμοῦ σύν Μητροφάνει, τῆς ὑμῶν πρεσβείας, ἡμῖν τάς θείας δόσεις.

Συντρέχει ἅπας, πιστός ὑμῶν τῷ τεμένει, καί κομίζεται ὢν ηὔξατο τήν κτήσιν· ὅθεν καί κηρύττει, ὑμῶν τήν θείαν χάριν.

Ἦλεων ὄμμα, καί οὖς εὐήκοον τείνον, Διονύσιε ἐν ἀοράτῳ ὄψει, τοῖς ἐπιζητοῦσι, τήν σὴν ἐπιστάσιαν.

Θεοτοκίον.

Μῆτερ Κυρίου, καί Ἀειπάρθενε Κόρη, τῆς καρδίας μου ἀνύψωσον τόν πόθον, πρὸς τάς ἀπολαύσεις, τῆς ἄνω βασιλείας.

Ὡδὴ θ'. Κυρίως Θεοτόκον.

Οἱ λύχνοι οἱ φωσφόροι, ἀρετῶν ὁσίων, σύν Μητροφάνει σοφέ Διονύσιε, τῆς ἐν Χριστῷ φωταυγείας ἡμᾶς πληρώσατε.

Ὑψόθεν ἐφαπλοῦντες, νοερῶς Πατέρες, τῆς προστασίας ὑμῶν μή ἐλλίπητε, τοῖς ἐνοικοῦσιν ἐνταῦθα χάριν τήν ἄφθονον.

Μή παύσησθε Πατέρες, ἐκ τῶν πολυπλόκων, ἐπηρειῶν καί σκανδάλων τοῦ ὄφους, ἡμᾶς λυτροῦσθαι τοὺς πόθῳ ὑμῖν προστρέχοντας.

Θεοτοκίον.

Μαρία Θεοτόκε, Κεχαριτωμένη, χαρίτωσον μου ψυχῆς τήν κατάστασιν, καί τοῦ Υἱοῦ σου τῆς θείας με δόξης πλήρωσον.

Ἄξιόν ἐστιν ὡς ἀληθῶς μακαρίζειν σε τήν Θεοτόκον, τήν ἀειμακάριστον καί παναμώμητον καί μητέρα τοῦ Θεοῦ ἡμῶν. Τήν τιμιωτέραν τῶν Χερουβείμ καί ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφεείμ, τήν ἀδιαφθόρως Θεόν Λόγον τεκοῦσαν, τήν ὄντως Θεοτόκον σέ μεγαλύνομεν.

Χαίρετε Πατέρες θεοειδεῖς, ἐναρέτου βίου, ὑποτύπωσης ἀληθείας, σὺν τῷ Διονυσίῳ, Μητρόφανες παμμάκαρ, Ἀγγέλων συμπολῖται καὶ ἰσοστάσιοι.

Χάριν ἀναβλύζει πνευματικὴν, οἷα εὐωδίαν, οὐρανίαν καὶ μυστικὴν, ὁ ἐν τῷ Σπηλαίῳ, ὑμῶν ἅγιος οἶκος, Πατέρες καὶ εὐφραίνει, ἡμᾶς ἐκάστοτε.

Ὡφθης ἐν ὁράματι μυστικῶς, ἐπαλλήλως Πάτερ, τὴν σὴν χάριν ἡμῖν δηλῶν, ἧς ἀεὶ τρυφῶντες, πολλοῖς ἐν τεκμηρίοις, προστρέχομεν σοι πόθῳ ὦ Διονύσιε.

Ὡσπερ Πάτερ εὐφρανας νοερῶς, ἐν τῇ χάριτι σου, νεανίαν τὸν εὐλαβῆ, οὕτω τὰς καρδίας, ἡμῶν τῶν σε φιλοῦντων, εὐφρανὸν ἀοράτως, ὦ Διονύσιε.

Τοὺς προσερχομένους πίστει θερμῇ, ὑμῶν ἐν τῷ οἴκῳ, Διονύσιε ἱερέ, σὺν τῷ Μητροφάνει, πάσης ἐν βίῳ ζάλης, καὶ πειρασμῶν καὶ νόσων, πικρῶν λυτρώσασθε.

Ῥῶσιν καὶ ὑγίαν διηνεκῇ, πταισμάτων τὴν λύσιν, καὶ κινδύνων ἀπαλλαγὴν, καὶ χαρὰν ἐν βίῳ, καὶ σταθερὰν εἰρήνην, ἡμῖν ἀεὶ αἰτεῖσθε, Πατέρες Ὅσιοι.

Τοὺς ἐν τῷ ἁγίῳ ὑμῶν ναῷ, ἔνδον τοῦ Σπηλαίου, Διονύσιε ἱερέ, σὺν τῷ Μητροφάνει, πιστῶς ἀθροιζομένους, φωτὸς ἐπουρανίου, καταξιώσατε.

Ὡρα τοῦ θανάτου τῇ φοβερᾷ, ἀρωγοὶ Πατέρες, φάνητέ μοι καὶ βοηθοί, καὶ ἡνίκα μέλλω, Κυρίῳ παραστῆναι, δικαίας καταδίκης, με ἐκλυτρώσασθε.

Πᾶσαι τῶν Ἀγγέλων αἱ στρατιαί, Πρόδρομε Κυρίου, Ἀποστόλων ἡ δωδεκάς, οἱ Ἅγιοι Πάντες μετὰ τῆς Θεοτόκου, ποιήσατε πρεσβείαν εἰς τό σωθῆναι ἡμᾶς.

Τὸ Τρισάγιον...

καί τά Τροπάρια ταῦτα. Ἦχος πλ. β΄.

Ἐλέησον ἡμᾶς, Κύριε, ἐλέησον ἡμᾶς, πάσης γάρ ἀπολογίας ἀποροῦντες, ταύτην Σοι τήν ἱκεσίαν, ὡς Δεσπότη, οἱ ἁμαρτωλοί προσφέρομεν, ἐλέησον ἡμᾶς.

Δόξα.

Κύριε ἐλέησον ἡμᾶς, ἐπί Σοί γάρ πεποιθάμεν. Μή ὀργισθῇς ἡμῖν σφόδρα, μηδέ μνησθῇς τῶν ἀνομιῶν ἡμῶν. Ἀλλ' ἐπίβλεψον καί νῦν ὡς εὖσπλαχνος καί λύτρωσαι ἡμᾶς ἐκ τῶν ἐχθρῶν ἡμῶν. Σύ γάρ εἶ Θεός ἡμῶν καί ἡμεῖς λαός Σου, πάντες ἔργα χειρῶν Σου καί τό ὄνομά Σου ἐπικεκλήμεθα.

Καί νῦν.

Τῆς εὖσπλαχνίας τήν πύλην ἄνοιξον ἡμῖν, εὐλογημένη Θεοτόκε, ἐλπίζοντες εἰς Σέ μή ἀστοχήσομεν, ῥυσθείημεν διά Σοῦ τῶν περιστάσεων· Σύ γάρ ἡ σωτηρία τοῦ γένους τῶν Χριστιανῶν.

40 Κύριε ἐλέησον

Ἦχος β΄. Ὅτε ἐκ τοῦ ξύλου.

Ἄνωθεν ἐλθόντες νοερῶς, δέξασθε ἡμῶν τάς δεήσεις, καί δότε ἅπασι, πατρικῇ χειρί ὑμῶν, θεία δωρήματα, Διονύσιε Ὅσιε, σύν τῷ Μητροφάνει, τοῖς ἐν τῷ ναῷ ὑμῶν, θερμῶς προστρέχουσι, λύοντες παθῶν τάς ἐφόδους, καί χαράς πληροῦντες αὐτοῦ, τάς ψυχάς ὑμῶν ὡς Θεοδόξαστοι.

Δέσποινα πρόσδεξαι, τάς δεήσεις τῶν δούλων Σου, καί λύτρωσαι ἡμᾶς, ἀπό πάσης ἀνάγκης καί θλίψεως.

Τήν πᾶσαν ἐλπίδα μου, εἰς Σέ ἀνατίθην, Μῆτερ τοῦ Θεοῦ, φύλαξόν με ὑπό τήν σκέπην Σου.

**Δι' εὐχῶν τῶν Ἁγίων Πατέρων ἡμῶν.
Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ ὁ Θεός ἡμῶν ἐλέησον ἡμᾶς.
Ἀμήν.**